

SVENSK
BRANDKÅRSTIDNING
FACKORGAN FÖR SVERIGES BRANDKÅRER

N:o 3. GÖTEBORG.
Joh. Olssons Efttr. Boktr. 1911. **Mars 1911.**

Äges af:
Svenska
Brandmänna-Förbundet.
Utkommer en gång i mån.

Redaktör och utgivare:
Öfverbrandmästare
ERIK BLOMGREN,
Göteborg. Tel. 71.

Prenumerationspris:
Kr. 2: 75 för år. Lösn. 25 öre.
Annonspriser:
Å omslaget 50 öre, å blad mell.
text 50 öre, i texten 1 kr. pr cm.
och spalt.

Hedrade brandchefer.

(Ur Hvar 8. Dug.)

Göteborgs afgångne brandchef, kapten Elof Tegnér, (infällt portr.) samt brandchefen i Lidköping, rådmän Aron Hjorthén (X) som nyligen mottagit Städernas Allmänna Brandstodsbolags stora medalj i guld.

Den afgångne brandchefen i Göteborg kapten Elof Tegnér och brandchefen i Lidköping rådmän Aron Hjorthén ha af Städernas Allmänna Brandstodsbolag tilldelats dess guldmedalj. Till kapten Tegnér öfverlämnades medaljen vid styrelsens sammanträde i Stock-

holm den 7 dennes, hvarvid äfven representeranter för bolagets Göteborgskomité närvaro. Hr Hjorthén har erhållit utmärkelsen dels på grund af 20 års brandchefsskap i Lidköping, dels som ett erkännande af släckningen vid Hotell Sveas brand den 6 febr.

Grufbranden i Grängesberg.

En berättelse af brandsergeant Magnusson i Stockholm.

Fredagen den 3 dennes på aftonen utbröt, troligen till följd af öfverslag i en elektrisk motor, eld i ett pumphus på 300 fots djup i Granlundsgrufvan i Grängesberg.

På grund af den tjocka röken var det omöjligt att omedelbart påbörja något släckningsarbete. Någon fara för grufvan förelåg icke. Alla arbetare lyckades rädda sig.

Begäran hade framställts till Stockholms brandkår om hjälp vid släckningen. Med tåg kl. 12,20 på lördagsmiddag afreste också brandsergeant Magnusson och brandförman Thomée, medförande rökapparater och dylikt.

Brandsergeant Magnusson har för en medarbetare i Sv. D. lämnat en detaljerad skildring öfver släckningsarbetet, ur hvilken vi hämta följande:

Sergeant Magnusson och förman Thomée hade som förut omtalats på lördagen anländt till Grängesberg, medförande två af de från Tyskland inköpta rökmaskerna. Till följd af den intensiva rök, som då bolmade upp ur gruföppningen, kunde dock ingen nedstigning företagas på lördagskvällen.

Men på söndag morgon hade röken något minskat, och man beslöt då göra ett försök att nedstiga till eldhärden.

Kl. 9 beredde sig alltså sergeant Magnusson, åtföljd af den arbetare som skötte pumpverket i grufvan — hans namn är Andersson — att företaga det lifsfarliga vägspelet att gå ned i grufvan. Pumprummet är beläget på 300 fots djup, och för att komma dit användes en hiss med tvänne hisskorgar, hvilken dels går ned till den ort, där pumprummet är beläget, dels till en ytterligare 200 fot djupare belägen grufort. I denna sistnämnda ort befunno sig, då branden på fredag afton utbröt, sex grufarbetare i arbete. Arbetaren Andersson, som har sig pumpverkets skötsel anförtrodd, hade haft sinnesnärvaro nog att, när han upptäckte elden, stiga in i hissen och med denna gå ned i orten nedanför för att upphämta de där inestängda kamraterna, hvilka i annat fall skulle varit räddningslöst förlorade. Det var i sista ögonblicket räddningen företogs, ty röken hade redan börjat sprida sig i grufgångarna och hade hunnit nedtränga äfven till 500-fots-schaktet, så att de sex där inestängda arbetarna gripits af fruktan att bli kväfda af densamma.

Magnusson och maskinisten Andersson stego in i hissen, som sänktes ned till att börja med blott 200 fot. Afsikten härmed var att man ville

utröna huruvida temperaturen i gruföppningen vore sådan, att en nedstigning öfver hufvud taget kunde anses möjlig. Då det första försöket emellertid tycktes visa, att nedstigningen var möjlig, enär temperaturen var någorlunda uthärdlig, företogs en ny nedstigning af samma personer.

Efter det första orienterande nedstigningsförsöket företogs som nämnts omedelbart en ny nedstigning. Hissen fick nu gå ända ned till den ort, där brandplatsen var belägen. Medan sergeant Magnusson stannade kvar i hissen, gick maskinisten Andersson ur densamma in i orten för att tillsluta ett par luckor, hvilka placerats öfver öppningen till det nedanför belägna grufschaktet. Då man ej visste om signalapparaten nere vid gruforten bragts ur funktion af branden hade det öfverenskommit, att hissen efter tre minuter åter skulle dragas upp, hvilket äfven skedde, sedan Magnusson och Andersson åter gått in i densamma.

Nu företogs en tredje nedstigning, därvid man medförde en pyttspruta. Hr Magnusson trängde nu fram genom en 15 meter lång gång, som i horisontel riktning ledde rätt in till pumprummet, där elden rasade. Hettan såväl i yttre rummet som i denna gång var förfärlig. Och maskinisten Andersson fick af de framträngande heta ångorna hela den del af sitt ansikte, som ej skyddades af rökmasken, svedd så att stora brännblåsor slogo upp. Sergeant Magnusson lyckades skydda sig från att dela samma öde därigenom att han kastade sig ned på marken och kröp fram genom gången. Röken stod tjock och klippväggen hade af hettan på sina ställen gjorts så skör att klippstyckena bokstafligen hängde och syntes färdiga att hvilken minut som helst lossa från sitt fäste. Omedelbart efter det hr Magnusson krupit in i gången störtade också ett klippstycke om minst 80 à 100 kilos vikt ned bakom honom. Han fortsatte emellertid ända fram till gångens mynning och fick en hastig öfverblick öfver det rum där elden alltjämt glödde i virke och trasselhögar. För att ha ett bevis på att han verkligan varit framme vid eldhärden tog han ett glödande kol med sig tillbaka ut. Med hjälp af den medförda pyttsprutan påbörjades nu släckningsarbetet. Sedermera gick brandförman Thomée åtföljd af en grufarbetare Holm ned och fortsatte släckningsarbetet. Och så fortsattes arbetet omväxlande af Magnusson och Thomée jämte medhjälpare.

Emellertid kom sergeant Magnusson snart underfund med det lönlösa i att söka på detta sätt släcka elden. Man kom på den lyckliga idén att använda de rör, som anbringats för att tillföra grufarbetarna frisk luft, i och för nedtransportering af vatten. Grufbolagets ångspruta kopplades till dessa rör och nere i gruforten försågs rörens mynningar med slangledningar och nu erhöles en utmärkt sprutinrättning med hvars tillhjälp man

kunde öfverapola det glödande virket i pump-huset.

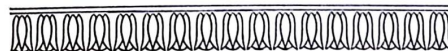
Emellertid nådde vattenstrålen ej fram till pumprummets borte vägg, där elden envist höll sig kvar i trasselhöggar och oljeupplag. Pumpinrättningen var placerad i rummets mitt och strax bakom densamma fanns motorn. Dessa hade elden fullständigt förstört men de bidrogo dock att hindra vattenstrålarna att nå de vid motsatta väggen varande trasselhögarna. På motsatta sidan af rummet fanns en delvis igenmurad ställgång. Kunde man komma dit med slangledningen hade man där en ypperlig reglipunkt för att kunna med framgång bekämpa elden i trasselhögarna och oljeupplaget. Rummet var emellertid omkring 60 fot i diameter och det var förenadt med ögonskenlig lifsfara att tränga fram till den ifrågavarande gången. Först hade man tänkt att från annat håll och genom att bakifrån genombyta den igenmurade vägen nå fram dit, men detta förslag öfvergafs såsom både alltför besvärligt och tidsödande. I dess ställe beslöt sig sergeant Magnusson och en i hans sällskap varande grufarbetare att våga försöket att springa tvärs öfver rummet, ehuru klippstycken rasade ned från taket litet emellan. Grufarbetaren — tyvärr ha vi ej lyckats få veta hans namn — erbjöd sig på grund af sin kännedom om den halft igenmurade gångens läge att först göra försöket. En 70 fot lång brandlina fastgjordes vid arbetarens skärp och därpå störtade han tvärs öfver rummet samt nådde oskadd gångens mynning på andra sidan. Sedan sergeant Magnusson fastgjort slangen vid linan rusade äfven han tvärs öfver rummet och nådde fram till ortens mynning, hvarefter de båda med förenade krafter drogo slangen till sig och började besprutningen af trasselhögarna och oljeupplaget med resultat att den sista återstoden af elden snart släcktes. Under söndagen arbetades med kortare intervaller ej mindre än 10 timmar på att släcka elden. På måndagen fortsattes arbetet från kl. 10 f. m. till kl. 3 e. m.

Jonsreds Fabrikers Aktiebolag

GÖTEBORG

rekommenderar sina tillverkningar af sprutslangar af prima kvalitet.

då allt var klart. Då hade pumprummet blifvit fullständigt afkyllt och äfven taket i det samma hade spolats, eller som det heter på grufspråket »skrotats». Därvid sprutades de lösa klippstyckena ned från taket i massa.

Då det var af största vikt för grufförvaltningen att fortast få pumpverket åter i gång, då vattnet under dess stillastående steg i grufvan med 300 liter i minuten, hade nytt pumpverk och motor under tiden anskaffats för att omedelbart insättas.

Det är icke trifvel underkastadt att icke de båda från Stockholms brandkår utsända brandmännen utfört ett synnerligen förtjänstfullt arbete och visat ett mod och en rådhighet som stå öfver allt beröm. De båda brandmännen å sin sida kunna icke nog berömmas den vänlighet och tillmötesgående, som från grufförvaltningens direktörs, Salvens, och samtliga tjänstemännens, lika väl som arbetarnas sida kommit dem till del.

Efter hvilka grunder tillsätts brandchefer?

Då vi redan förut ett par gånger berört samma ämne, som öfvanstående fraga angifver, taga vi oss friheten här återgifva nedanstaende, uti No: 5 af »Gjallarhornet» införda artikel rörande de grunder, efter hvilka vederbörande myndigheter uti en del af våra städer fortfarande anse det lämpligt tillsätta brandchefsbefattningarna. Tidningen skriver:

»De senaste 20 åren ha, som bekant, genomfört en grundlig omläggning af brandväsendet i en stor del af våra städer och en del andra tätbebyggda platser. De gamla brandkärerna, byggda på allmän värneplikt, ha fått maka at sig för de moderna yrkeskärerna, baserade på yrkesutbildning och tekniska färdigheter. De större kostnader, som respektive kommuner genom sådan förbättring af sitt brandväsen fått vidkännas, ha emellertid helt och hållet eller åtminstone till större delen kommit de skattdragande till godo genom de premienedsättningar, som samtliga brandförsäkringsanstalter beviljat som vederlag för brandsläckningsväsendets förbättrande.

Att under sådana förhållanden det måste ligga i brandförsäkringsanstaltarnas intresse, att de brandkärer, för hvilka premienedsättning beviljats, hallas i fullt stridbart skick, ligger i öppen dag.

En af de viktigaste förutsättningarna för de moderna brandkärernas effektivitet torde emellertid vara brandchefens duglighet, och på denna duglighet ställas så mycket större kraf ju större brandkären och ju större det samhälle är, som kräfver dess skydd.

Det ligger därför stor vikt uppå, att vid brandchefsutnämningar de sökandes kompetens och genom föregående tjänstgöring i yrket vunna utbildning noggrant prövas och lägges till grund för utnämningarna. Tillfälle till sådan utbildning torde också numera vara lätt att erhålla vid landets större brandkårer, hvadan någon brist på kompetenta aspiranter vid brandchefsbeställningar näppeligen torde vara att befara.

Det har också väckt ett visst uppseende, att till chef för brandkåren i en af mellersta Sveriges större städer för någon tid sedan antogs den af de tre å förslaget uppförda, som ej hade några som helst fackmeriter att åberopa, under det att den mest meriterade af de tre vid af stadsfullmäktige företaget val ej erhöll en enda röst.

Utän tvivel ha vederbörande myndigheter i det anförda fallet ledts af mycket starka, om ej tvingande skäl. Det måste endast beklagas, att dessa skäl varit starka nog att uppväga den för en befattning som den ifrågakarande ytterst viktiga fackutbildningen.

Naturligt nog synas emellertid brandförsäkringsanstalterna nu ämna häfda sina intressen beträffande brandchefsutnämningar. Vi ha oss nämligen bekant, att såväl brandförsäkringsaktiebolagen som Städernas allmänna brandförsäkringsbolag och Allmänna Brand i hos dem begärt utlåtande angående ett förslag till omorganisation af brandväsendet i Karlskrona framhållit, att »brandchefen bör vara fackutbildad».

Motorsprutor.

Motorsprutor komma nu för tiden allt mera i bruk vid brandkåren, såväl i städerna som på landsbygden. Detta vittnar godt om, att man litet hvarstans börjar inse dessa sprutors fördelar, framför de gamla handkraftsprutorna. De äro nämligen alldeles oberoende af den annars nödvändigt stora manskapsstyrkan för pumpningen samt kunna hastigt igångsättas och lätt skötas, äfven af icke maskinkunniga personer. Då nu härtill kommer, att de äro mycket effektiva än handkraftsprutorna och lättare att transportera än ångsprutorna samt tarva ringa driftkostnader, torde motorsprutornas stora fördelar vara påtagliga.

Som bekant finns det såväl bensin- som fotogénmotorsprutor. De förstnämnda ha vi förut varit i tillfälle att beskrifva, hvarför vi nu, med anledning af ett par oss tillställda afskrifter af utlys från Visby stad och Heby municipalsamhälle öfver från Aktiebolaget Fredr. Wagner i Stockholm inköpta fotogénmotorsprutor, vilja omnämna äfven dessa senare.

Då af de föreliggande intygen att döma sprutorna vunnit mycket erkännande af respektive brandchefer m. fl. uti de ifrågakarande samhällena, vilja vi gärna här återgifva nedanstående utlåtanden öfver berörda sprutors prestationsförmåga och öfriga egenskaper.

Visby den 19 mars 1910.

På begäran får jag härmed intyga, att den af Aktiebolaget Fredr. Wagner, Stockholm, till Visby Brandkår levererade motorsprutan »Merit» å 5 eff. hkr. till alla delar visat sig vara effektiv och lättskött. Den är transportabel med 1 häst och stadigare i gången, än om den skulle vara apterad å 4-hjulig vagn. Vid åspröfning i slutet af sistlidne maj månad gaf densamma en fri stråle af 25 å 26 m. horisontallängd, 18 m. vertikallhöjd. Då slangen dragits upp till 20 m. öfver hafvet, nåddes resp. 18 m. horisontal och 10 å 11 m. vertikal och å 27 å 28 m. höjd öfver hafvet, 12 m. horisontal och 6 å 7 m. vertikal vid ett tryck af 3,7 kg. och med 23 mm. munstycke. Provet företogs under kontroll af maskinisten Lundström å ångf. Tjellvar, maskinisten Englund i Visby Brandkår, ordföranden i Drätselkammaren samt undertecknad.

Under sommaren har sprutan tjänstgjort i och för kloakspolning i 6 dagar under 8 å 10 timmars daglig arbetstid utan anmärkning. Igångsättningstiden är ca 5 minuter. Såväl sprutan som den tvåhjuliga kärna, på hvilken densamma är placerad, äro af solid konstruktion, den senare af måhända alltför kraftigt typ. De å karrans bakre del anbrakta skruvarna med läsrinättning hafva visat sig synnerligen goda.

Äfven i år hafva vi använt motorsprutan till sköljning af kloaker, hvarvid det visat sig, att den funktionerar utmärkt. Den skötes af en man och måste anses mycket lämplig såsom uppfodringsverk.

Kostnaderna för dess drifvande uppgår till kr. 2:50 å 3:— pr dag vid 8 å 10 timmars dagsarbete, hvilket måste anses billigt, då vär ångpump i kol fordrar för ca kr. 15 för samma tid.

Arvid Zetterling.
Brandchef.

Heby den 23 Maj.

Aktiebolaget Fredr. Wagner, Stockholm.

Den af Heby municipalsamhälle från Aktiebolaget Fredr. Wagner inköpta motorsprutan »Merit» har upprepad gånger här åspröfvats och befunnits vara till allmän belåtenhet, hvilket härmed på begäran intygas.

Axel Holm.
Brandchef.

Heby den 15 November 1909.

Aktiebolaget Fredr. Wagner, Stockholm.

Rörande den af Eder förliedt är till Heby municipalsamhälle levererade motorsprutan får jag härmed på begäran lämna följande intyg:

Ifrågakarande spruta »Merit» om fem hästkrafter har visat sig vara särdeles lätt att sätta i gång och lätt att sköta i öfrigt. Igångsättningen har ej öfverstigit en tid af 6 minuter.

Vid de brandöfningar, som företagits, har sprutan med begagnande af 78 mm. slangar och 22 mm. strålrör tryckt vattnet cirka 20 meter öfver strålrörets mynning, och har motorn under tiden arbetat kraftigt och jämnt, utan att några störningar uppträd.

Både motorsprutan och vagnen, på hvilken den är monterad, äro af stark konstruktion, så att inga reparationer af något slag hittills varit behöfliga.

Henrikssons Handkrafts-Sprutor

Tillverkas endast hos

A.-B. S. Henrikssons Sprutfabrik & Mek. Verkstad

Stockholm :: Ligna :: Sö.

Rikstelefon 6053.

Telegrafadress: Sprutbolaget.

Enligt mitt förmenande har därför municipalsamhället med nämnda motorspruta kommit i besittning af en för detsamma synnerligen lämplig, vid eldsolycka hastigt uppställd, effektiv och pålitlig brandspruta.

Bror Sjöberg,

Ordförande i municipalstämman och i municipalnämnden.

Det torde härtill kanske vara lämpligt omnämna, att flera lyckade uppvisningar företagits med nämnda motorsprutor, så t. ex. vid brandkårsmötet i Kristianstad den 19 Juli förra året, då äfven vackra uttalanden gjordes öfver desamma lämplighet som goda eldsläckningsredskap.

Till sist vilja vi blott hafva sagt, att det skulle vara mycket önskvärdt, om våra samhällen på landsbygden vid anskaffande af effektivare eldsläckningsredskap mera allmänt beslutade sig för att inköpa motorsprutor, såsom varande både lättskötta och goda.

Kunna mellanbottnar af järnbetong under alla förhållanden anses såsom eldsäkra?

Ett intressant bidrag till så kallade eldfasta konstruktioners motståndsförmåga mot häftiga och långvariga eldsvådor finnes införd i förra årets oktobernummer af »Quarterly of the National Fire Protection Association in Boston».

I en helt och hållet af järnbetong och tegel uppförd byggnad, om hvilken man väl tagit för gifvet, att en förstörelse af mellanbottnarna ända till oanvändbarhet vore utesluten, uppstod en eldsvåda, hvarvid i en del af byggnaden mera än 24,000 kilogram pulveriserade droger uppbrunno

under utveckling af en oerhörd hetta. Järnbetongen bibehöll sig i det hela taget rätt bra, ty i annat fall skulle väl hela byggnaden fullständigt förstörts, under det att nu faktiskt endast den af elden direkt berörda delen skadades, och man i början till och med var tveksam, huruvida betongbottnarna i den ifrågakvarande delen behöfde förnyas eller icke.

En profbelastning ä de för elden utsatta mellanbottnarna visade emellertid, att ett rektangulärt fält af en sådan järnbetongbotten, 14,5 meter långt och 5,64 meter bredt, under en belastning af 1,220 kg. pr kv.-m. visade en sänkning af 8,2 mm., under det att enligt byggnadskontraktet den ursprungligen tillåtna sänkningen för en väl utförd mellanbotten af detta slag högst finge uppgå till 4,9 mm. vid en belastning af 1,800 kg. pr kv.-m. Också ett annat fält, som man underkastade prof, visade ett liknande ogynnsamt resultat, och att det härvid faktiskt berodde på brandens inverkan bevisades därigenom, att i en af branden oberörd del af byggnaden, ett fält af samma dimensioner som det förstnämnda, visade en sänkning af endast 2,4 mm. vid en belastning af 1,220 kg. pr kv.-m.

Järnbetongen har sålunda visserligen visat sig vara ett godt skydd mot eldens utbredning, men mellanbottnarnas hållfasthet har däremot betydligt lidit af elden, och ifrågakvarande mellanbottnar måste på grund af sin minskade bärkraft nedrifvas och utbytas mot nya. Den inträdda försämringen i bärförmågan torde man väl böra förklara på så sätt, att den synnerligen starka hettan inverkat på järnet i trots af det skydd, som cementomhöljet erbjöd, och att genom de i följd af järnets uppvärmning uppträdande krafterna järnets och betongens samverkan försvagats.

I sammanhang härmed torde dessutom böra nämnas, att man vid eldsvådor en och annan gång iakttagit, att betongmellanbottnarna i ganska afsevärd grad genomsläppt det till släckningen användna vattnet. Detta torde kunna förklaras däraf, att äfven vid väl utförda järnbetongmellanbottnar under

vissa förhållanden under inverkan af vibrationer, förorsakade af i gång varande maskiner, sprickor uppstå, hvilka i vanliga fall kanske icke alls förorsaka någon olägenhet, men som ifrågasätta mellanbottens ogenomtränglighet för vatten, som i större mängder samlas å densamma. För den skull förordas att draga försorg om alloppsanordningar från fabriksbyggnadernas golf till förekommande af att större mängder släckningsvatten samlas å desamma.

Ännu ett bevis på den inverkan, som särdeles höga temperaturer hafva på järnbetongkonstruktioner, erbjuder en eldsvåda i ett bomullsmagasin i Ryssland. Därvid blef nämligen i följd af en i bomullsupplaget uppkommen brand i monier-taket fullständigt förstörd, så att det instörtade.

Wallmann's Vers. Zeitschrift, hvarur vi hämtat förestående, yttrar såsom slutord:

Uppskattningen af järnbetongkonstruktioner, monier-systemet och andra dylika byggnadssätt bör naturligtvis icke röna afbräck på grund af dessa meddelanden, men den omständigheten, att sådana fall kunna förekomma, bör tjäna såsom varning mot en alltför långt driven optimism beträffande undgåendet af större skador å så kallade eldsäkra byggnader, som innehålla stora upplag af brännbara ämnen.

Vi instämma fullständigt i detta uttalande. Vid bedömandet af huru stor skada en byggnad kan lida af en brand är det icke nog att taga hänsyn endast till byggnadssättet. Man får äfven taga i betraktande brännbarheten hos byggnadens innehåll. Består detta af ämnen, som utveckla stark hetta vid förbränning, torde äfven den bästa konstruktion sakna tillräcklig motståndsförmåga för att kunna betraktas såsom eldsäker under alla förhållanden. Att i undantagsfall större skador kunna uppstå å byggnader med mellanbottnar af järnbetong bör emellertid för ingen del utgöra ett hinder för full uppskattning af de stora fördelar, som ett dylikt byggnadssätt i allmänhet erbjuder.

(Gjullarhornet).

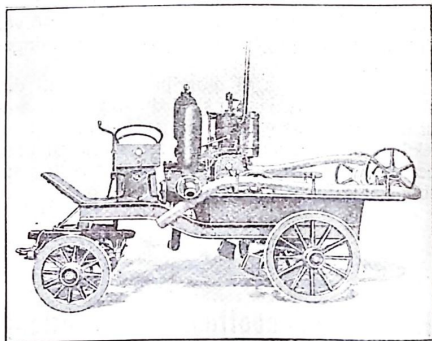
Sprinklersstatistik för Förenta staterna.

Den senaste berättelse, som National Fire Protection Association of America utgifvit, innehåller följande intressanta siffror beträffande sprinklersanläggningar i Förenta staterna. I af sprinklers skyddade etablissement uppstodo under år 1909 44 proc. af de eldsvådor, som där förekommo, mellan kl. 6 f. m. och kl. 6 e. m. och 56 proc. mellan kl. 6 e. m. och kl. 6 f. m. I 13 proc. af fallen

var det sprinkler-alarminrättningen, som gjorde att man fick kännedom om oldens utbrott. I 60,54 proc. af brandtillfällena blef elden släckt genom sprinklers, i 36,05 proc. begränsades den genom dem och endast i 3 proc. af fallen gjorde de ingen nytta. 81 proc. af sprinklersanläggningarna voro i enlighet med vättrörsystemet och 19 proc. enligt torrörsystemet. 54 proc. af dem fingo sitt vatten från naturliga vattenreservoarer, 39 proc. från reservoarer med artificiellt tryck och 6 proc. från självverkande pumpverk.

Under de sista 14 åren släcktes i medeltal 66,25 proc. af de eldsvådor, som uppstodo i med sprinklers skyddade etablissement, genom sprinklers, i nära 30 proc. begränsades de genom dem, och i 5 proc. af fallen visade sprinklers sig overksam. Ungefär liknade resultat föreligga från Sydafrika.

(Gjullarhornet).

Motorsprutan "MERIT"

5 hkr.

Lättskött och absolut tillförlitlig.
Driftkostnad: c:a 25 öre pr timma.

Uppfordrar 600 lit. vatten pr minut med en 25 met. vägrät, 20 met. lodrät stråle.

Ca 4 minuter för igångsättning.

A.-B. Fredr. Wagner.

Motordeleningen.

Göteborg. Stockholm. Malmö.

Anmärkningsvärda eldsvådor.

Eldsvåda i Upsala.

Söndagen den 12 mars kl. 9,47 e. m. alarmerades brandkåren från brandtelegrafskåpet i hörnet af Johannes- och Sysslomansgatorna. Samtidigt inkom telefonmeddelande att eld utbrutit 2 tr. upp å vinden till det hus, hvarti Café Walhalla är beläget.

Vid framkomsten slogo lågor ut från flera vindsfönster å husets norra del och tjocka rök-molu välde fram från taket på alla sidor. På vinden funnos två lägenheter, hvilka voro genom eld och rök afspärrade från trapporna.

I den norra af dessa lägenheter befann sig enligt upplysning för tillfället ingen inne, hvarför brandkårens första åtgärd blef att förvissa sig om huru förhållandet var i den södra. Källarmästaren på Café Walhalla hade före brandkårens ankomst genom röken begifvit sig hit upp och bultat på dörren utan att likväl erhålla något svar. Försök gjordes också af brandkåren att denna väg komma in i lägenheten, men förgäfves.

Då det sålunda visade sig omöjligt att på denna väg komma in i bostaden, måste man med hjälp af skarstegar taga sig in genom fönstret. Två brandsoldater trängde på så sätt in i lägenheten och funno här tre barn, en 5-årig gosse liggande under en säng, och två flickor om resp. 4 och 2 $\frac{1}{2}$ år liggande i en soffa afsvimmade och till synes kväfda af röken, hvilken var så tät, att en brinnande lampa å en byrå ej observerades. Barnen buros genast ned genom fönstret utför stegen. Läkare kom genast tillstades och under hans ledning vidtog nu medelst konstgjord andning ett energiskt upplifningsarbete, som också kröntes med framgång, hvarefter barnen blefvo i tillkallad ambulansvagn afförda till Akademiska sjukhuset, hvarifrån de dagen efter pigga och krya finga återvända hem. Elden fick rik och kraftig näring af en massa packlådor fyllda med halm och kroll-spint och åstadkom därför åtskillig förödelse uppe på vinden; bland annat blefvo en sparbanksbok och 45 kr. i kontanter lågoras rof.

Sedan taket på tre ställen upphuggits, släcktes elden med två slangledningar från två brandposter på ungefär två timmar, eftersläckning med en slangledning pigick i tre timmar, hvarefter vakt hölls i fyra timmar.

Under släckningsarbetet blef en brandsoldat så medtagen af rök och hetta, att han måste nedföras, men kryade snart till sig och deltog ånyo i arbetet.

Vattnet trängde ned i pastor Brings bostad i vän. under och skadade bl. a. en afsevärd del af biblioteket.

Angående eldsvådan skrifer tiden, »Upsala» den 13/3:

— — — »Det är att tillskrifva brandkårens energiska och påpassliga uppträdande, att eldsvådan ej fick större omfattning. Högst sorgligt hade ju varit om de tre f. ö. mycket rara barnen skulle ha fallit offer för lågor. Föräldrarna voro borta från de små och finga sålunda en uppskakande varning för framtiden att ej lämna sina barn åt sig själva — — —

Eldsvådor i Gefle.

Den 18 januari kl. 4,3 f. m. alarmerades brandkåren dels pr telefon dels från flera brandskåp. Eld hade utbrutit i tennishallen vid idrottsplatsen.

Redan vid kårens utrykning blef man förvissad om att elden tagit stor utsträckning, enär ett väldigt eldsken flammade upp från den västra delen af staden. Vid framkomsten befanns också hela den af tunna brädväggar bestående själva hallen i lågor, hvarför brandkårens arbete koncentrerades på att söka rädda den del af byggnaden, som innehöll vaktmästarebostad, afklädningsrum och garderob m. m.

Ett rykte om att vaktmästaren skulle befinna sig inne i den brinnande byggnaden gaf anledning till att man hastigast möjligt sökte skaffa sig tillträde till dennes bostad. Vid uppbrytande af dörren till lägenheten slogo lågor så häftigt emot de inträngande, att två brandsoldater blefvo illa brända i sina ansikten. Dess bättre befanns det att ingen fanns inne. Man lyckades emellertid utforsla en byrå, innehållande kassan, uppgående till ett par hundra kronor.

Medelst användande af 4 slangledningar från brandposter kunde brandkåren dämpa elden så pass, att någon fara för antändning af närliggande byggnader ej uppstod.

Huru elden uppkommit har ej blifvit utrönt. Man gissar på att elden kommit från gasledningen, men vaktmästaren säger sig enligt order hafva släckt alla evighetslågor på kvällen.

Tennishallen var försäkrad i Fenix för 25,000 kronor.

Den 7 februari uppstod eldsvåda i ett envånings trähus S. Centralgatan 17. Brandkåren alar-

merades från brandskåp kl. 5,34 e. m. Elden hade då fått en sådan fart att lågorna slogo ut genom fönstren åt tre af husets sidor. Tre slangledningar utlades genast från nära intill liggande brandposter och elden angreps från 3 håll samtidigt. När efter några få minuter elden dämpats och röken skingrats så pass mycket att brandmanskapet kunde intränga i den brinnande lägenheten, påträffades gårdens ägarinna Fröken Maria Lofström halft liggande i en tvättbalja i köket men redan död.

Huru elden uppstått kan ej med visshet sägas, enär den innebrända vid tillfället befann sig ensam hemma i gården. Det har dock af undersökningen framgått, att elden börjat i ett rum där den afidna kl. 2 på e. m. befunnit sig, liggande till sängs, och har hon troligen övertäckats af elden, hvilket förklarar orsaken till att hon ej hunnit sätta sig i säkerhet, oaktadt den lägenhet hon bebodde befann sig på nedre botten, och elden utbröt så tidigt på aftonen.

Af elden ramponerades betydligt två af lägenhetens 4 rum medan ett tredje helt obetydligt skadades; öfriga i gården befintliga rum blefvo alldeles oberörda af elden.

I kolhuset, som är af trä, äro på de stolpar, som uppbara taket anbragta så kallade kontaktdosor för de elektriska ledningarna. Sådana dosor äro anbragta rundt om i hela kolhuset på stolparna, cirka 2 meter från marken. I dessa kontaktdosor inkopplas lösa sladdar till glödlampor, som af arbetarna användas när så påfordras. Som nu förhållandet var, hade kol under dagen tagits in, sladden till kontaktdosan hade glömts kvar och genom dennes felaktighet hade kontakt uppstått och antändt stolpen på hvilken kontaktosan var anbragt. Vid branden på samma plats 1909 misstänktes äfven att elden uppkommit på ungefär liknande sätt.

Vederbörande börja nu inse det riskabla i att ha de elektriska ledningarna anbringade på ofvannämnda sätt. De ha därför beslutat låta undersöka ledningarna och omlägga dem, så att de komma att ligga antingen uppe vid taket eller utanpå kolhuset. Hade kolupplaget, där elden utbröt, varit djupare, hade elden troligen fått samma omfattning som vid föreg. brand.

Den stora fabriksbranden i Göteborg.
Beskrifningen kan ej nu intagas på grund af bristande utrymme.

Efter biografteaterns i Bologoje brand.

(Ur Hear & Dag).

Kolgårdsbrand i Vesterås.

Den 22 febr. kl. 6,25 e. m. alarmerades Vesterås brandkår till Vesterås Masngns A.-B., där eld utbrutit i ett kolupplag. Med minne af den stora kolbranden 1909 beredde sig brandmanskapet på ett långvarigt och ansträngande arbete, men vid brandkårens framkomst visade det sig, att elden ej hunnit få någon omfattande spridning. Detta beroende därpå att kolupplaget, där elden utbrutit, var så lågt, att elden nästan omedelbart upptäcktes så att kolen efter en timmas arbete hunno undanlämpas.

I utlandet:

Biografbränder. I en biografteater i en liten stad intill Bologoje i guvernementet Novgorod utbröt den 5 dennes på aftonen eldsvåda, hvarvid 90 personer omkommo i lågorna och 40 blefvo mer eller mindre skadade. Ett stort antal barn befunno sig bland de omkomna.

I en marknadsbiografteater i Abrantea i Portugal uppstod eldsvåda den 10 dennes därigenom att filmsen fattade eld. Den träbyggnad i hvilken teatern var inrymd stod snart i ljusan låga. Från

biografen spred sig elden hastigt till marknadshöddarna, hvilka samtliga inom kort likaledes stodo i lågor.

En mängd människor skadades.

Brunna järnvägsvagnar. På Le Hävres godsbangård förstörde en eldsvåda söndagen den 19 febr. 80 fullastade järnvägsvagnar.

Skadan anslås till flera millioner francs.

Eldsvådan släcktes först på måndagsförmiddagen. Den anställda skadan beräknas till 3 millioner francs, hvaraf 2 mill. komma på uppbrunna varor.

En träbarack i lågor. En mindre träbarack vid Simenoffbron i Petersburg, i hvilken 29 arbetare logerade, fattade den 27 febr. på morgonen eld, hvarvid 15 arbetare blefvo innebrända.

Dynamitexplosion. En byggnad, tillhörande dynamitfabriken i Rummenohl, har sprungit i luften. Två arbetare dödades och flera skadades.

Våldsam explosion. I Peasant Prairie i Wisconsin inträffade den 10 dennes en våldsam explosion, hvarvid fem krutmagnasin, tillhöriga en krutfabrik, sprungit i luften. I magasinbyggnaderna förvarades 180 tons sprängämnen. Hela fabriken samt omkring 100 hus i staden ha förstörts och en mängd hus på en vidsträckt omkrets ha skadats. Explosionen kunde höras på ett afstånd af 100 engelska mil. Skadan beräknas till 1 million dollars. Endast en människa lär ha dödats. Där- emot skadades omkring 350 personer.

Brandförhållandena i Ryssland.

Under titeln »Det brinnande Ryssland» har förre jordbruksministern Jermolow utgifvit en afhandling, som ställer de ryska brandförhållandena i skarp belysning. På grund af de ryska brandförsäkringsbolagens uppgifter uppskattas däri den genom eldsvådor i Ryssland årligen uppstående förlusten till minst 440 millioner rubel, oberäknadt hvad som kommer på oförsäkrad egendom. I sin helhet anses den årliga förlusten genom brand uppgå till inemot halfannan milliard rubel, och det är att märka, att den alltjämt ökas. Såsom orsaker till ökningen omnämner Jermolow utom oroligheter i förening med frihetssträfvanden och juddeförföljelser de ryska böndernas böjelse för mordbrandsanläggningar, hvilken endast otillräckligt hålles i tygeln af den ryska strafflagen, och spekulationen på att öka förmögenheten genom skadans öfverskattning. Ministern anser att mordbränderna i följd af förenämnda omständigheter antagit en nästan epidemisk karaktär, och att polismyndigheterna öfverhopas af angifvelser om dylika,

utan att dock efter hvad det vill synas kunna åstadkomma något egentligt resultat genom sitt ingripande. I fem guvernemēt hafva 13,388 anklagelser för mordbrand ledt till domstolsutslag, men af dessa lödo 11,774 på frikännande i brist på bevis. Under sådana förhållanden kan man förstå, att den ryska brandförsäkringsverksamheten har stora svårigheter att öfvervinna.

(Gjallarhornet).

Förbundsangelägenheter.

Vid granskandet af inkomna meddelanden från förbundsafdelningarne, finna vi, att ännu några uppgifter (se § 15 i stadgarna) saknas.

Som vi förmoda, att detta beror på ett förbiseende, vilja vi härmed påminna därom.

Tiden för årsmötets hållande är bestämd till den 28—29 april och sker samlingen å Stockholms brandkårs hufvudstation den 28 april kl. 10 f. m.

Föredragningslistan kommer senare att utsändas.

Som det är allas vår plikt att arbeta för att vårt förbund alltid gör sig förtjänt af det goda anseende som det förskaffat sig, böra vi sätta de frågor främst som omnämnas uti § 2 af förbundets stadgar — nämligen samverkan för vårt yrkes hönjande samt skyddande och främjandet af gemensamma intressen.

Det är dessa grundprinciper som äro de bärande inom Svenska Brandmannaförbundet och det bör därför vara hvarje afdelning angeläget, att vid förarbetning af de frågor som skola behandlas å vårt kommande årsmöte, endast dessa synpunkter få vara de bestämmande.

Om så ombuden äro besjälade af den uppgiften att gagna vårt yrke och vårt förbund, äro vi öfvertygade om, att årsmötet skall föra oss närmare det af oss eftersträfvande målet och att vårt arbete skall få den lön som det är värdt.

Å Styrelsens vägnar:

Ordföranden.

Inkomna uppgifter öfver brandkårsföreningarnas sekreterare för år 1911:

För Vesterås, Knut Löfstrand,
 > Karlstad, S. M. Gustafsson,
 > Borås, C. F. Borg,
 > Sundsvall, A. R. Annander,
 > Härnösand, David Andersson,
 > Gefle, Gustaf Johansson,
 > Norrköping, E. J. Johnsson, samtliga med respektive brandkårsers adress samt för Söderhamn, Emil Eriksson, adress Stuvaregatan 14.

Ordföranden.

Redovisning

öfver till aflidne Brandmästare J. A. Blomqvists familj i Kalmar från brandkärer influtna gåfvor:

Öfverbrandmästare E. Blomgren, Göteborg	10: —
Brandmästare A. V. Svensson, Alingsås	5: —
> H. Uhr, Örebro	10: —
Alingsås brandkårs kamratförening	16: —
Insamling genom Svensk Brandkårs-Tidning	16: —
Helsingborgs brandkår	29: —
Söderhamns brandkårs kamratförening	50: —
Landskrona brandkår	20: 25
Uppsala brandkårs befäl och manskap	30: —
Jönköpings brandkår	66: 50
Underbefäl och manskap vid Borås brandkår	10: 50
> Göteborgs brandkär	73: 50
Befäl och manskap vid Hernösands brandkår	38: —
Karlstads brandkår, brandmannaföreningen m. fl. i Karlstad	52: —
Halmstads brandkår	15: —
Malmö brandkår	87: —
Stockholms brandkår genom herr Sahlén.	107: 25
Sundsvalls brandkårsförening	130: —
Brandchefen, brandbefälet och kamratföreningen vid Norrköpings brandkår	90: —
Summa kronor	756: —

Och hembäres härmed till samtliga gifvare ett varmt tack för detta så storartade bevis på hjälpsamhet och deltagande.

Å familjen Blomqvists vägnar:
Rudolf Stridbeck.

Redovisning

öfver teknade bidrag för åstadkommande af ett brandkårsmuseum i Göteborg:

I Göteborg:

Förut redovisade	kr. 679: 50
f. d. Brandförman Jakobsson	> 2: —
A.-B. Göteborgs Skeppsfournering	> 10: —
Kronor	691: 50

Från andra platser:

Förut redovisade	kr. 120: 65
Lysekils Fasta Brandkår	> 2: —
Gust. Braun, Brandchef, Helsingborg.	> 5: —
N. Gösta Hoff, Underlöjtn.	> 3: —
G. Gunnarsson, Ingeniör	> 3: —
V. O.	> 4: —
Kronor	137: 65

Tillsammans kr. 829: 15

Å Svenska Brandmänna-förbundets museiinmänds vägnar:

ERIK BLOMGREN,
Ordförande.

Brandkårsmuseum i Göteborg

har från nedanstående med flere gifvare mottagit bland annat följande gåfvor:

af A.-B. Ernst Odenius' Maskinaffär, Göteborg:
en »Kustos»-apparat af stål med laddningar m. m.;
af Brandchefen i Helsingborg, löjtnant Gustaf Braun:
fotografier öfver eldsvåda, ett »sprinklers»-hufvud, en

kaskplåt, diverse brandkärstecken och plåtar, byggnadsordning för Helsingborgs stad, diverse tyska facklitteratur, såsom: Das Feuerhaus und sein Inhalt, Prüfung von Steiger- und Rettungs-Geräthen, Übungsbuch für Land-Feuerwehren, Anleitungen für den Dienst der Feuerwehr-Commandanten, Die Behandlung der Feuerlöschmaschine samt Behandlung der Wasserleitung und Feuerlöschgeräthe m. fl. skrifter; af Brandsergeant K. Söderberg, Gefle: fotografier öfver eldsvåda; af vice Brandkorpral K. G. Johansson, Vesterås: fotografier öfver eldsvåda; af Brandsergeant C. O. G. Brouzell, Halmstad: fotografier öfver eldsvåda; af Jonsereds Fabrikers A. B.: fotografier öfver slangtillverkning; af Brandchefen Nils Lindmark, Härnösand: Berättelse angående Härnösands stads brandväsende 1910, och hembäres härmed till samtliga gifvare ett värdsamt tack.

Å Museiinmändens vägnar:

ERIK Blomgren,
Ordförande.

Karlstads brandmannaförening afhöll sitt ordinarie årsmöte den 11 februari 1911, hvarvid styrelse- och revisionsberättelserna upplästes och godkändes samt styrelsens budgetförslag antogs. Här- efter företogs val af styrelse och revisorer.

Att representera föreningen vid årsmötet i Stockholm valdes Brandmästare G. A. Velin.

I enlighet med i Svensk Brandkårs-Tidning uttalad önskan att någon eller några personer vid brandkären borde utses att meddela till Svensk Brandkårs-Tidning beskrifning öfver timade eldsvådor och för öfrigt allt af vikt och intresse, valdes häriför tre personer såsom referentkomité.

För att så mycken facklitteratur som möjligt skulle erhållas, beslöt att prenumerera på Tidskrift för brandväsendet och Skånska brandkårsförbundets tidskrift.

Af styrelseberättelsen framgick, att under året hemställd gjorts till brandstyrelsen och stadsfullmäktige, dels om pension för brandmanskapet och dels om högre lön i form af tvenne ålderstillägg å 120 kronor hvarvårda. Den förstnämnda framställningen har ännu ej kunnat beviljas, enär »komiterade för svenska staders pensionskassa» förslag ännu ej är slutbehandladt och det ej är bestämdt, huruvida Karlstad kommer att ansluta sig till denna kassa eller ej. Den senare framställningen däremot blef af stadsfullmäktige bifallen och har detta utgjort en synnerligen välkommen tillökning till den förut ej höga lönen.

Sundsvalls brandkårs sjuk- och begravningskassa hade årsmöte den 5 dennes, hvarvid ansvarsfrihet beviljades styrelsen.

Kassans inkomster och utgifter balanserade med en summa af kr. 360: 18. Inkomsterna genom månadstillskotten hade uppgått till kr. 181: — och genom en fästtillsättning förleden sommar kr. 76: 79.

Utgifterna hade utgjort kr. 19: —.

Styrelsen omvaldes.

Svenska Brandmannaförbundets styrelse

hade den 11 och 12 dennes sammanträde i Göteborg, hvarvid de frågor som skola behandlas å det blifvande förbundsmötet i Stockholm grundligt diskuterades. En bland de viktigaste af dessa frågor var nog förslaget till stadgar för stipendiefonden. Detta stadgeförslag blef också synnerligen omsorgsfullt behandladt och det förslag, som styrelsen enades om, synes äfven vara mycket lyckadt.

Samtliga styrelsens ledamöter med undantag af en enda voro närvarande. Dessutom öfvervars mötet af redaktören för Svensk Brandkårs-Tidning för att lämna upplysningar i frågor rörande tidningen.

Efter mötets slut intogs gemensam middag å restaurant Phoenix-

Ordet fritt.

Ett gemmäle från Karlstad.

Brandkårens arbete här kritiseras ofta af allmänheten, hvilket framgår utaf det i n:o 12 1910 af Svensk Brandkårs-Tidning aftryckta, delvis missledande referatet, och för att Svensk Brandkårs-Tidnings läsare må få närmare kännedom om eldsvådan och släckningen af densamma, få vi meddela, att brandkåren alarmrades kl. 8,25 fm. och anlände till platsen efter ca 5 minuter (vägsträckan är 1,200 meter). Vid brandkårens ankomst var huset delvis öfvertändt. Elden hade uppkommit genom en fotogénlampas exploderande i ett kök å nedre botten inåt gården och ej så som förut uppgifvits i ett gavelrum. Huset var ett tvåvånings trähus med en ingång från porten, hvilken var öfverbyggd, och två från gården. Från gatan fanns ingen ingång. Närliggande byggnader, såväl bonings- som ut- hus, befunno sig på ett afstånd af 8—10 mtr.

Vid framkomsten lades genast ut en slangledning från brandpost med grenrör, hvars strålar riktades från två sidor in i den egentliga eldhärden. Omedelbart därefter utlades ytterligare en slangledning, äfven med grenrör. På grund af hästarnas upptagande af andra brandfordon anlände ej ångsprutan förrän om 25 minuter och utlades från densamma två ledningar.

Fasta kårens reserv, som äfven alarmerats utlade vid sin ankomst ännu en slangledning från brandpost, så att huset nu var fullständigt omringadt af vattenstrålar. Närliggande byggnader, äfvenledes trähus, voro starkt hotade — hvilket framgår af det korta afståndet som förut uppgifvits — men räddades.

Södra delen af huset där elden uppkommit uppbrändes och ramponerades betydligt, då däremot den norra delen blef mindre skadad. Huset kan, och skall repareras utan rifning.

Enligt ett referat uti en af platstidningarna skulle brandmanskapat vara i saknad af det

lugn och besinning som anstår en öfver sitt yrke väl förtrogen brandkår. Detta öfverensstämmer ej med verkliga förhållandet. Gifvitvis är ju, att när en skädelysten allmänhet (olika samhällsklasser) skall bedöma brandkårens uppträdande olika meningar äro därom rådande. Likaså kritiserades ledningen af eldsläckningsarbetet, samt att order från olika håll utdelades. Brandmanskapat utförde endast de befallningar som utgingo från brandchefen och om några missledande order utdelades är oss ej bekant.

Ledningen var, så långt vi kunna förstå den bästa och tilläggas bör, att nuvarande brandchefen med betydligt yngre och i brandtjänsten mera oerfaret manskap ledt större eldsläckningar, och detta med erkännande af så väl tidningspressen som allmänheten.

R. K:ten.

Notiser.

Ur vägen för brandkåren. Då Göteborgs brandkår härom dagen på aftonen ryckte ut till Drothingatan och skulle passera Järntorget, inträffade där en olycka, som till en början sag mycket hotande ut.

Person- och materialvagnarne hade passerat, och därefter följde i rask galopp steg-vagnen. En person, som passerat trottoaren på torget invid spårvägsspåren, fann sig tydligen road af att se på de bortilande båda vagnarne och utan att märka den på något afstånd följande tredje vagnen gick han öfver gatan för att kunna se bättre. Från brandvagnen observerades mannen, och flera starka varningssignaler ljödo, utan att detta tycktes bekymra mannen det bittersta. Hastigt sökte kusen tjuga hästarne åt höger för att undvika att köra öfver honom, men mannen, som först nu observerade faran, hade i detsamma halkat och kommit under vagnen. Han bröt i fallet vänstra armen, hvarjämte ett par tår blefvo svart klämda vid öfverkörningen.

I sanslöst tillstånd blef den öfverkörde förd till sjukhuset på Ånggården, där han nu är utom all fara. Den öfverkörde är en montör vid namn Gustaf Andersson.

En frivillig räddningskår i Helsingborg. Inom en gymnastikförening i Helsingborg har man beslutat att bland föreningens medlemmar få till stand en frivillig räddningskår. Denna skulle inom sig upprätta dels en frivillig eldsläckningskår, att lämna sin hjälp när så behöfves vid större eldsolyckor, och dels en frivillig samaritkår, som skulle uppträda hjälpande vid olyckor, där utbildade sjukvårdspersoner behöfvas.

Gratifikation till Halmstads brandkår. Aktiebolaget Göteborgs banks styrelse har tilldelat brandkåren i Halmstad en gratifikation af 100 kr. sasom erkänsla för dess välförhållanden vid släckningen af eldsvådan å Grand Hotell.

Rättvist straff. F. d. fändtichtsarbetaren Hj. Borg i Vänersborg har dömts till 5 månaders fängelse

ALMÄNNA BRANDREDSKAPSÄFFÄREN E. Bergström & Co. Guldmedalj Stockholm 1897. Högsta pris Gelle 1901. Statsdiplom Berlin 1901.	Stockholm	Specialaffär för Brandmateriel.
--	------------------	--

för falskt brandalarm, upprepadt vid fem olika tillfällen. Dessutom får han till staden betala kr. 12: 50 i skadestånd.

Sundsvalls brandkår har under det gångna året varit alarmerad 34 gånger, däraf för soteld 10 gånger, falskt alarm 4 gånger, kontakt 1 gång, trång-rök 5 gånger och skogseld 1 gång. Af eldsvådorna ha två varit af den beskaffenheten att 2 eller flera slangledningar behöft användas. Vid dessa två eldsvådor ha tre ledningar vid hvarje eldsvåda använts med en sammanlagd slanglängd af 700 meter.

Ambulansvagnen har varit uthallad 349 gånger, **polisvagnen** 231 gånger, **epidemivagnen** 95 gånger och **klådkärnan** för smittade kläder 32 gånger.

Till brandmästare i Kalmar har antagits Reservunderlöjtnanten E. R. Brantenberg, Göteborg. Öfriga sökande voro: Brandmästare A. V. Svensson, Alingsås, Brandsergeant C. O. G. Brouzell, Halmstad, Brandkorpral J. A. Sundkvist, Örebro, f. d. Brandsergeant T. O. Johansson, Malmö, Brandkorpral L. O. Gradin, Härnösand, vice Brandkorpral K. G. Johansson, Ve-

sterås, f. d. Brandsergeant C. G. Thor, Stockholm, f. d. Brandkorpral Carl E. Berg, Göteborg och Brandförman Magnus Silvéren, Falköping.

Lönen är 1,200 kronor jämte bostad.

Vid Vesterås brandkår pågår för närvarande en kurs i bokhåller. Förslaget till kursens igångsättande framkom på ett af Kamratföreningens möten. Deltagarna få själva vidkännas omkostnaderna för kursen.

Karlstads brandkår har under år 1910 alarmerats 22 gånger, däraf för eldsvåda eller tillbud till sådan 9 gånger, soteld 9 och falskt alarm 4, hvaraf 2 af ökyne och 2 af oförstånd.

Af eldsvådorna ha tre varit af den beskaffenhet att en eller flera slangledningar från brandpost och ångspruta behöft användas. Sammanräknade slanglängden, som under året vid eldsvådor varit utlagd, har utgjort 1,305 meter. Den sammanräknade väglängden, som brandkåren vid eldsvådor tillryggalagt, har utgjort 8,535 meter. Brandposternas antal vid årets slut utgör 159 st., hvaraf två under året tillkommit.

Staden indelas i fyra branddistrikt, med tillsammans 18 brandskåp, hvaraf ett under året tillkommit. Brandtelegrafledningarna äro till större delen nedlagda i kablar, och den sammanräknade längden i kabel- och luftledningar utgör 20,6 kilometer.

Motorflodspruta till Göteborgs brandkår. Hos ingenjörfirman Fritz Egnell har för stadens räkning beställts den af oss förut omnämnda motorflodsprutan, som antagligen torde blifva den första i sitt slag i landet. Maskinen å båten blir en 14 hrs Penta-Marinmotor, direkt kopplad med en pump, som lämnar 600 minutlitr.

Äffären har förmedlats af Aktiebolaget Ernst Odénus' maskinaffär såsom representanter i Göteborg för ingenjörfirman Fritz Egnell.

En fyrehjulig ångspruta af ny typ kommer att af Tullgarns gjuteri och mekaniska verkstads aktiebolag i Uppsala levereras till Jönköpings brandkår.

Elitbrandkår i Laholm. På förslag af brandchefen J. A. Frummerin har bildats en elitbrandkår i Laholm. Den skall bestå af 15 unga män inom staden och ha till ledare fabriköf Carl Dock. Särskild brandredskap, såsom utryckningsvagn, stegar m. m., har anskaffats för kåren, hvilken skall ha regelbundna öfnin-gar. Medlemmarna skola vid öfnings- och brandtill-fällen bära särskild utrustning.

Ändå något. Sedan den senaste branden i Herr-ljunga visat, att samhället är i saknad af fullgod brandsläckningsattiralj, har municipalstämman beslutat, dels att för en kostnad af 420 kr. å lämplig plats å Salu-torget uppföra ett spruthus, dels att inköpa 2 brand-segel, 1 räddningssegel, 60 st. bleckhinkar, 10 st. lyktor samt en reservslang till komplettering af förut befintlig brandattiralj.

Förslag hade äfven väckts om byggande af en större brunn i och för erhållande af tillräcklig vatten-tillgång. Ät en komité uppdrops att utreda frågan.

Gratifikation. Bark & Warburgs Förynyade A.-B. i Göteborg har till Brandkarlarnas i Göteborg Pen-sionsförening öfverlämnat 200 kronor såsom erkänsla för släckningsarbetet vid eldsvådan i bolagets snickeri-fabrik den 15 febr. 1911.

Lediga platser.

Befattningen såsom

Maskinist- Korpral

vid Christianstads brandkår blifver ledig den 1 juni 1911. Egenhändigt skriven ansökan, åtföljd af betyg eller andra rekommendationer, skall vara inkommen före den 15 april.

Kompetensvilkor: Fullständig kunskap i sköt-seln af ångspruta, brandtelegraf enligt L. M. Ericssons system samt andra ring-ledningar.

Förmåner: Lön 600 kr., fri uniform, ett rum och kök, fri kost (år sökanden gift, kunna kostpångarna, 35 kr. i månaden, erhållas kontant), tillfälle till extra inkomst, fri ved och lyse, fri läkarevård och olycks-fallsförsäkring.

Är sökanden gift, kan eventuellt hans hustru beredas tillfälle att på förmånliga villkor hushålla för brandmanskapet.

Holger Fogelclou,
Brandchef.